

Underofficerer. Thi det kan maaske være ganske forsvarligt at lade de uddannede Underofficerer remplacere af Korporaler, men det skaffer ikke Sikkerhed for at have uddannede Befalingsmænd i det Tal, som er nødvendigt, særlig under saadanne Forhold, som der kan tænkes at opstaa paa St. Croix.

I øvrigt kan jeg anbefale de andre Bestemmelser i Lovforslaget, saaledes ikke mindst den, at Chefen og Stabssergenten nu skal have en Tjenestetid af mindst 4 Aar. Jeg lægger megen Vægt paa de Bestemmelser i §§ 4 og 5, som har til Maal at bane Vejen for, at de hvervede, efter at have været derovre i de 3 Aar, opfordres til at blive derovre i længere Tid. For et Gendarmerikorps er det af afgørende Betydning, at det kender Befolkningen. Selv de Gendarmere, der har lært noget Engelsk, er ikke i Stand til efter at have været derovre en kort Tid at forstaa de indfødtes Jargon, og særlig er de ikke kendt med de almindelige Forhold derovre, hvad der i høj Grad er ønskeligt for et Politikorps. Jeg anser det derfor for at være af meget stor Betydning, at de 3 Aars Tjenestetid nærmest bliver en Uddannelses- og Prøvetid, hvori de kan blive kendt med Forholdene og selv blive prøvet, saaledes at man derefter i saa stort Omfang som muligt kan søge at faa de flinke Folk, som er kommet derover som hvervede, til at blive derovre og dermed danne en fast Stok af paalidelige Folk. Fordelen derved er saa stor, at selv om den skulde købes med en ringe Reduktion af Tallet, vil den være værd at gaa til, og det er jo ikke særlig store Udgifter, der vil følge deraf. Maaske vil man sige, at der da maa sættes en Aldersgrænse for Forbliven i denne Tjeneste, og dertil kan man ogsaa gaa.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, der har været fremme om at anskaffe Muler eller Automobiler til Transport af Kanonerne, tror jeg, det løses ganske naturligt, uden at Staten behøver at anskaffe Automobiler derovre. Det er særlig paa St. Croix, dette Spørgsmaal kan komme op, og der er der allerede mindst 10—12 Automobiler, hvoraf 2 tilmed har en Subvention for Postbesørgelsen. Der vil sikkert ikke være det mindste i Vejen for at sikre sig Ret til under urolige Forhold, naar det gælder om hurtigt at bringe Materiellet fra det ene Sted til det andet, at have Adgang til at benytte disse Automobiler, og har man det, kan man godt til den daglige Drift anvende Muler, som sik-

kert skaffer den billigste Transportmaade for Kanonerne.

Endnu har jeg kun en enkelt Ting at nævne. Under mine Besøg derovre, slog det mig, hvor ofte jeg hørte: Ja vi har jo et meget godt Korps herovre, men det er beklageligt, at det er udstyret med gamle, meget umoderne Vaaben. Jeg haaber, man vil tage under alvorlig Overvejelse at sørge for, at de faar absolut nutidssvarende Vaaben. Tillige vil jeg tro, at som Forholdene er her, hvor man skal have en Styrke, der i fornødent Fald kan virke kraftigt, vil Anskaffelsen af et Par Rekylgøværer til Korpsset kunne være i sin Orden.

Med disse Bemærkninger og i øvrigt med et bestemt Ønske om, at man, hvis man gaar til denne Reduktion af Underofficerernes Tal, da bliver staaende ved, hvad der først var Tanken hos Regeringen og Kolonialraadet, at have 4 og ikke 3 Premierløjtnanter, tillader jeg mig at anbefale Lovforslaget.

#### Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg takker for de tilsluttende Bemærkninger, der er fremkomne overfor Lovforslaget. Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) mente, at der ikke var nævnt nogen egentlig Grund til at forøge Gendarmernes Tal. Det mener jeg dog, der er, idet jeg har henvist til den store Indvandring af fremmede Arbejdere af til Dels vanskelig Beskaffenhed, som vil komme som Følge af Havneanlægget. Det er i Virkeligheden en fuldkommen fyldestgørende Begrundelse for Forøgelsen af Gendarmernes Tal. I øvrigt maa jeg sige, at lige siden Vedtagelsen af Loven 1906 er der kommet Ønsker frem, ogsaa fra St. Croix, om en Forøgelse af Gendarmernes Tal. Det ærede Medlem fra Aalborg henstillede, om man ikke kunde paalægge det vestindiske Kompagni at afholde Udgifterne. Det vilde jeg finde lidet passende. Det vestindiske Kompagni har nu besluttet sig til at foretage et stort og meget bekosteligt Anlæg derovre uden at kræve nogen Forrettighed af nogen Art, idet det har givet Afkald paa at modtage den tilbudte Koncession. Det er en betydelig Kapitalanbringelse, de Mænd foretager derovre, et stort Vovestykke, de gør, og lykkes det, som vi alle haaber, vil Udbyttet deraf i høj Grad komme de vestindiske Øer og Moderlandet til gode. Det er da vor moralske Pligt, forekommer det mig, at støtte deres Arbejde paa enhver Maade, vi kan, og ikke at paa-